

យុន រ៉ុន៖ សាច់រឿងសង្ខេបអ្នករស់រានមានជីវិតពីរបបខ្មែរក្រហម និងស្ថានភាពជំងឺបច្ចុប្បន្ន

យុន រ៉ុន៖ អាយុ៥៥ឆ្នាំ រស់នៅភូមិបាក់នឹម ឃុំច្រេស ស្រុកជុំគីរី ខេត្តកំពត

ខ្ញុំឈ្មោះ យុន រ៉ុន អាយុ ៥៥ឆ្នាំ ខ្ញុំកើតនៅឆ្នាំ ១៩៧០។ បច្ចុប្បន្នខ្ញុំរស់នៅ ភូមិបាក់នឹម ឃុំច្រេស ស្រុកជុំគីរី ខេត្តកំពត។ ឪពុករបស់ខ្ញុំឈ្មោះ នួន យន (ស្លាប់) និងម្តាយឈ្មោះ ឡុង ណន (ស្លាប់)។ ខ្ញុំ មានបងប្អូន៧នាក់ នៅរស់រានមានជីវិតទាំងអស់។ ខ្សែជីវិតរបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ក្នុងអំឡុងពេល នោះ នៅពេលខ្មែរក្រហមបានចូលមកដល់ភូមិស្រុក ដែលខ្ញុំរស់នៅ និងបានជម្លៀសប្រជាជនចេញពីភូមិ ស្រុកទៅធ្វើការងារកន្លែងផ្សេងៗពីគ្នា។ ខ្ញុំត្រូវខ្មែរក្រហមបំបែកចេញពីគ្រួសារទៅធ្វើការនៅកងកុមារ។ ខ្មែរ ក្រហមបានប្រើខ្ញុំឱ្យកាប់ស្លឹកទន្រ្ទាងខែត្រ រើសអាចម៍គោ ទុកធ្វើជីដាក់ស្រែ។ ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ខ្ញុំឃើញ មានខ្មែរក្រហមមួយក្រុមចាប់ប្រជាជនចងដៃ និងបានបណ្តើរជាជួរមកដល់ក្បែរផ្ទះរបស់ខ្ញុំនិងបានចង ជាមួយដើមឈើ មិនយូរប៉ុន្មានក៏ខ្មែរក្រហមបានបណ្តើរទៅមុខបន្តទៀត ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងថាខ្មែរក្រហមនាំប្រជា ជនទាំងនោះទៅទីកន្លែងណាទេ។ បើនិយាយពីរបបអាហារវិញ ពេលខ្ញុំនៅធ្វើការជាកងកុមារ ខ្ញុំមិនមានអាហារហូបចុកគ្រប់គ្រាន់ទេ គឺមានត្រឹមតែបបរសពីពេលក្នុងមួយថ្ងៃ ជួនកាលខ្មែរក្រហមដាំ បាយស្លព្រលឹតទាំងសំបក។

ខ្ញុំបានធ្វើការងារជាកងកុមាររហូតដល់ឆ្នាំ ១៩៧៩ ពេលនោះ មានកងទ័ពវៀតណាមវាយចូលមក ក្នុងទឹកដីកម្ពុជា សង្គ្រាមក៏បានកើតឡើង។ ដោយសារការភ័យខ្លាចនឹងសង្គ្រាមខ្ញុំបានភៀសខ្លួនទៅក្នុងព្រៃ ជាមួយឪពុកម្តាយ និងបងប្អូន ព្រមទាំងប្រជាជនផ្សេងៗទៀត។ ខ្ញុំរស់នៅលាក់ខ្លួនក្នុងព្រៃអស់ជាច្រើនខែ យប់កន្លែងណាដេកកន្លែងនោះ ដោយមិនមានអាហារហូបចុក។ អំឡុងពេល ខ្ញុំធ្វើដំណើរនៅក្នុងព្រៃបាន ប្រទះឃើញសាកសពមនុស្សស្លាប់ពាសពេញក្នុងព្រៃ អ្នកខ្លះស្លាប់ដោយគ្របស្លឹកឈើពីលើមិនបានទាំង កប់ផង។ ខ្ញុំប្រើជីវិតរស់នៅអស់ជាច្រើនខែ រហូតខ្ញុំទទួលដំណឹងថា សង្គ្រាមបានបញ្ចប់ ទើបខ្ញុំនិងក្រុម គ្រួសារនាំគ្នាវិលត្រឡប់រកភូមិស្រុកវិញ។

ខ្ញុំបានចូលរៀន បន្ទាប់ពីខ្មែរក្រហមដួលរលំ។ ខ្ញុំរៀនមិនបានយូរប៉ុន្មាននោះទេ ក៏ត្រូវសម្រេចចិត្ត ឈប់រៀន ព្រោះជីវភាពក្រុមគ្រួសារក្រីក្ររលំបាក ត្រូវនៅជួយឪពុកម្តាយធ្វើស្រែចម្ការដើម្បីចិញ្ចឹមប្អូនៗ។ អំឡុងឆ្នាំ ១៩៨២ ខ្ញុំត្រូវបានឪពុកម្តាយរៀបចំឱ្យខ្ញុំមានគ្រួសារ។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំមានកូនពីនាក់ នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩២ ខ្ញុំបានផ្លាស់ប្តូរមករស់នៅក្នុង ភូមិបាក់នឹម ឃុំច្រេស ស្រុកជុំគីរី ខេត្តកំពត ហើយបានប្រកបមុខ របរជាកសិកររហូតដល់បច្ចុប្បន្ន។

បច្ចុប្បន្ននេះ ខ្ញុំមានជំងឺប្រចាំកាយដូចជា៖ ជំងឺសន្លាក់ដៃជើង ជំងឺហ៊ឺតរាំវៃ។ មូលហេតុដែលធ្វើឱ្យ ខ្ញុំកើតមានជំងឺទាំងនេះគឺបណ្តាលមកពី កត្តាតំណរពូជពីគ្រួសារ ដោយសារតែលោកឪពុករបស់ខ្ញុំមានជំងឺ ហ៊ឺតពីមុនមក។ ចំពោះជំងឺសន្លាក់ដៃជើងវិញ គឺបណ្តាលមកពីមូលហេតុ កាលពីនៅក្មេង ខ្ញុំពុំមានអាហារ ហូបចុកគ្រាប់គ្រាន់ និងបច្ចុប្បន្នខ្ញុំមានវ័យកាន់តែចាស់ជរា។ ចំពោះការព្យាបាលជំងឺរបស់ខ្ញុំវិញ ខ្ញុំបាន ទៅជួបគ្រូពេទ្យនៅតាមស្រុកភូមិ ដោយគ្រូពេទ្យបានផ្តល់ជាថ្នាំលេបនិងថ្នាំចាក់ជូនរូបខ្ញុំសម្រាប់ប្រើប្រា ស៍។ ជាចុងក្រោយ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់ក្រុមការនៃមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ដែលបានចុះមក សួរសុខទុក្ខដល់រូបខ្ញុំ និងសូមជូនពរឱ្យក្រុមការងារទាំងអស់ជួបសេចក្តីសុខចម្រើនជារៀងរហូត។